

Nr 135.

Av herr **Andersson, Karl, m. fl.**, om ökat anslag till bidrag till byggande och underhåll av fiskehamnar.

En av de många svårigheter, som fiskerinäringens utövare har att brottas med, är de på många platser dåliga hamnförhållandena. Med den utveckling, som numera försiggår inom denna näringsgren, att båtmaterial blir större och dyrare, vilket är en nödvändighet om utövarna skola få sin bärgning, är behovet av goda hamnar alltmer trängande. Att hamnförhållandena äro bristfälliga på många platser, vittnar otvetydigt, som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen säger i sin skrivelse i anledning av anslagsäskande till 1938/39 års budget, det betydande antal ansökningar om statsbidrag till hamnbyggnader. Samma styrelse anför i anledning av framställning av anslag för 1939/40 bland annat. Denna utveckling, som innebär en genomgripande rationalisering av fiskeriyrkets bedrivande, är närmast en följd av den väsentligt förbättrade båtmateriel, som numera står fiskarna til buds, dels av den fullständiga omläggning av transportererna av fiskefångsterna, som ett förbättrat vägväsende samt därmed användandet av motorfordon möjliggjort. En nödvändig förutsättning för att dessa bättre möjligheter skola kunna utnyttjas är emellertid, att ej bristfälliga hamnförhållanden lägga hinder i vägen därför. De grupper av fiskare, som sakna tillgång till ändamålsenliga hamnar, kunna därför ej hävda sig i en ojämn konkurrens med bättre gynnade.

För att avhjälpa dessa brister har riksdagen från och med 1920 till och med budgetåret 1938/39 för byggande och underhåll av statsunderstödda fiskehamnar anvisat tillhoppa 2 410 000 kronor, därav för vart och ett av de två senaste budgetåren under nämnda period 200 000 kronor. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hade med ledning av inkomna ansökningar för vart och ett av de två sista åren begärt ett anslag av 500 000 kronor. Vid uppgörande av förslag till anslag för år 1938/39 förelåg 35 ansökningar och för 1939/40 52. Alltså en ökning av 17.

För att på ett tydligt sätt åskådliggöra den utveckling, som försiggår inom fiskerinäringen, vilja vi peka på ett konkret exempel.

På Öckerö fanns, då fiskarna på denna ort 1929 började förbereda byggandet av ny hamn, 36 fiskebåtar på sammanlagt c:a 1 200 bruttoton. För varje båt utgörande ett bruttotonstal av 33. Sedan denna tid och i största utsträckning efter det hamnen blev färdig 1935, har en väsentlig ökning av bruttotonstalet skett. Bruttotonstalet per båt utgör nu i genomsnitt 47, en ökning av 14 bruttoton. Båtarnas antal utgör nu 41. Hela ökningen av bruttotonstalet är c:a 760 ton till 1 960. Dessutom har de mindre båtar-

nas antal ökats, vars bruttotonstal ej inräknats i ovannämnda summa. Därtill kommer att ett flertal fraktbåtar nu besöka hamnen. Denna utökning av tonnaget har medfört, att man nu måste få en utbyggnad av hamnen till stånd, om den skall kunna tillfredsställa de behov som nu finnas.

I 1939/40 års statsverksproposition anför chefen för kommunikationsdepartementet, bland annat. Då arbeten av nu ifrågavadande slag i möjligaste mån torde böra uppskjutas till tider med minskad arbetstillgång, vill jag emellertid icke ifrågasätta någon höjning av det nu utgående anslaget, utan att detsamma torde även för nästa budgetår böra upptagas med 200 000 kronor.

Som svenska ostkustfiskarnas centralförbund i sin skrivelse av den 19 oktober bland annat anført, för att tillfredsställa det ökade behovet av fiskehamnar, torde det vara nödvändigt, att oavsett rådande ekonomiska konjunkturläge tillgodose de krav på fiskehamnsbyggen, som med hänsyn till fiskets behov kunna anses skäligen och ekonomiskt genomförbara.

Om fiskerinäringen skall kunna på ett tillfredsställande sätt utveckla sig och kunna konkurrera med andra länders utövare av samma näring, måste på ett snabbare sätt behovet av goda fiskehamnar tillgodoses. Detta bör ske även om det skulle vara god arbetstillgång inom andra näringsgrenar.

Genom att underlätta för fiskerinäringens utövare kan man räkna med vid en arbetslöshet inom andra näringsgrenar, att denna näring kan tillföras nya utövare, vilket för övrigt sker vid sådana tillfällen.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen till bidrag till byggande och underhåll av statsunderstödda fiskehamnar för budgetåret 1939/40 anvisar ett reservationsanslag av 300 000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1939.

Karl H. Andersson.

John Gustavson.

Emil Andersson.

Th. Nilsson.